

[Hans Nielsen.]

foreliggende Lovforslag til en anden Gang; det varer jo ikke saa længe, før man kommer til at tale om det, og der er jo ingen Mulighed for Rigsdagen for at slippe uden om de Penge, der er Tale om i dette Forslag. Disse Penge maa skaffes til Veje, for saa vidt som vi skal føre en anstændig Finanspolitik og faa en Finanslov, som er ret og rimelig, naar alle Hensyn tages i Betragtning.

Den højtærede Finansminister har gjort nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), og jeg skal ikke gentage de Punkter, som den højtærede Finansminister har omtalt. Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) talte om — jeg forstod ikke rigtig, hvad det ærede Medlem mente —, at jeg var en Tilhænger af, at man skulde have Tingene gratis. Jeg ved ikke, om det var en Bebrejdelse, eller det var en Lovprisning af mig, for det forekommer mig, at det Parti, som det ærede Medlem er Ordfører for, i saa Henseende ikke har noget at klage paa over mig, thi de vil jo give alt muligt gratis. — Den højtærede Formand siger, Tiden er udløbet, og som Følge deraf maa jeg altsaa slutte, det er meget beklageligt, da jeg gerne vilde gøre et Par Bemærkninger ... (*Ole Bjørn Kraft*: Det er Deres egen Forretningsorden!) ... Jeg kan ikke ændre Forretningsordenen her, men jeg kan forlange Ordet senere, saa skal jeg vende tilbage til det ærede Medlem.

Himmelstrup: Den højtærede Finansminister indledede og sluttede ogsaa sit Indlæg med at udtale en Tak for den Tilslutning, som var givet om, at man vilde skaffe de nødvendige Beløb til Veje. Maa jeg have Lov til at sige til den højtærede Finansminister, at det, der er givet Tilsegn om fra vor Side, er at fremskaffe Balance paa Finansloven. Vi anser det for at være rigtigt, at løbende Udgifter dækkes ved løbende Indtægter og ikke ved Laan, men om Finanslovens Balance skal være af det Omfang, som den er i dette Øjeblik, bliver jo saa et andet Spørgsmaal; thi det kunde ogsaa tænkes, at man gennem Besparelser kunde undgaa en Del af Udgifterne. Det er ogsaa dette, vi skal undersøge i det kommende Udvalg.

Det er jo meget smukt af den højtærede Finansminister, at han paatager sig Ansvaret for Lovforslagets Form og siger, at Ansvaret herfor ikke kan lægges over paa Administrationen; men naar jeg gjorde en Bemærkning derom, tænkte jeg egentlig

med „Administrationen“ ogsaa paa den højtærede Finansminister, det ligger jo i Sagens Natur. Men saa vil jeg ogsaa gerne tilføje, at jeg finder det fuldkommen urimeligt, at man ikke udstyrer et Lovforslag af den udviklede Karakter, som dette Lovforslag har, paa en ganske anden Maade, end Tilfældet har været. Man kunde dog i det mindste have gjort sig den Ulejlighed at have fremsat det i den samme Form, med de samme Motiver, de samme Oplysninger som i Fjor; det er efter min Opfattelse en Ting, som Rigsdagen kan gøre rimeligt Krav paa.

Angaaende den højtærede Finansministers Bemærkning om Benzinafgiften skal jeg sige, at det var en Forespørgsel, jeg gjorde derom til den højtærede Minister. Jeg forstaaer nu, at der ikke er Tale om, at den højtærede Minister vil slippe disse 15 Mill. Kr. Det forstaaer jeg i og for sig udmærket godt; men jeg henstiller dog saa til den højtærede Ministers Overvejelse, om det ikke vilde være rigtigt, at der blev gjort Henstillinger til den højtærede Finansministers Kollega, Trafikministeren, om, at man ikke i et under Trafikministeriet nedsat Udvalg arbejder med et Lovforslag under den Forudsætning, at der dertil skal bruges en Benzinafgift, der alt i alt beløber sig til en 12—15 Mill. Kr.; for det kan dog vel ikke være Meningen, at baade den højtærede Finansminister vil spise denne Benzinkage, og at den højtærede Trafikminister dernæst bagefter vil servere Rigsdagen en anden Kage paa 5 Øres ekstra Beskatning af Benzinen.

Jeg tror, at det vil være nødvendigt at forlænge Gyldighedsfristen for den væsentligste Del af de Told- og Afgiftsbestemmelser, som dette Lovforslag omfatter; men jeg tror altsaa, at man paa enkelte Omraader vil kunne undgaa nogle af dem, og at man vil kunne nedsætte Beløbet for andres Vedkommende. Forholdet er jo ogsaa dette, at den væsentligste Del — det gælder Toldloven af 19. Oktober 1931, det gælder ogsaa Toldloven af 21. Juni 1932, og det gælder ogsaa andre af de Bestemmelser, der er Tale om her — jo overvejende er af Luksuskarakter. Vi fra vor Side mener derfor, at de i det hele og store bør fornys inden for et Aar.

Jeg maa dernæst have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Rager og ogsaa til det ærede Medlem Hr. Drachmann, at jeg mener at have dokumenteret, at Toldloven af 15. Oktober 1932 gennemførtes dels for at erstatte Valutacentralens Virksomhed, dels af finansielle Hensyn. Men Valutacentralen har samme Omfang, som den havde i